

ქართული

1991
შ ა ზ ა თ ი
20
მ თ ვ ი ს ი
№ 6 (10479)
თბილისი 5 ქაზ.

წუგდილის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი

გაზეთი გამოდის 1930 წლის 1 მარტიდან

მხოლოდ ახლებური მიდგომით

და ენერჯით

შეტად რთული, მრავალსახა პროცესები მიმდინარეობს ჩვენს ცხოვრებაში. აღამიანთა ძალისხმევა ხმარდება დრომოკმეული პოლიტიკური და ეკონომიკური სტრუქტურების დემონტაჟს და მართვის ახალი, დემოკრატიული და მონილური ფორმების თანდათან დაპყვადრებას. თავისთავად აღნიშნულ პროცესს თან სდევს გარკვეული ინტერესი, ხალისიანი ტონუსი, ძიების ენა, რამეთუ ინიციატივაში პიროვნებები ცდილობენ დროზე მოაშორონ ჩვენს ყოფს ავტორიტარიზმით ნასაზრდოები ბორკილები. სხვა გამოსავალი არცა გვაქვს. მრავალგზის ნაწამებ-ნაგვემბა საზოგადოებამ გაბედულად უნდა დაამკვიდროს ახალი ურთიერთობანი, უნებრივი ნორმები, სულიერი ღირებულებები. წინ გვიდევს საზოგადოების ევოლუციური განვითარების დიდი გზა, რომელზედაც უნდა მოხდეს ტრადიციული, მამა-ბაბური ცხოვრების წესის აღორძინება და მისი გაჭერება საზოგადოებრივი ცივილიზაციის ორიენტაციებით.

ფერცვალების პროცესს სასურველი დინამიზმი მიანიჭოს. სწორედ ეს ბალებს უწყურვითების, ქალის, დაბნეულობის ნიშნებს. სამწუხაროდ, ქვეყანას არც ბანიკორო, მედროვე და დემაკოგი გამოლევა. სწორედ მათი ხელშეწყობით ძნელდება საზოგადოების სხვადასხვა ფენებს შორის მოქალაქეობრივი თანხმობის მიღწევა. ქართული სოფელი თავისუფალია შრომამ, საკუთარი ნაშრომნოაფლარით კმაყოფილია, მწწის ნაშლევია. ბატონ-პატრონმა გლუხკაცმა უნდა აღორძინოს, უკანასკნელ დღეებს ითვლის კოლმეურნეობები. იგი უნდა შესცვალოს სასოფლო კოოპერაციის ფორმამ. სურავის ნუ დააფრთხობს ეს ტერმინი. ეს ფართო ცნებაა, რომელიც თავის არეალში იტევს ნარსასობან საწარმოო სტრუქტურებს. ურთიერთობათა ფართო დიაპაზონს, მიწაზე როგორც კერძო, ისე სხვა სახის საკუთრების დაწესებას. სულ მალე გამოვა ახალი ნორმატიული აქტები სასოფლო წარმოების შესახებ და ყველაფერი თავის ადგილზე დადგება. მანამდე კი საჭიროა ადგილებზე სწორად განვუშტრათ ეს მომენტები ჩვენს მშრომლებს.

მოვიდნენ ხალხის მიერ არჩეული ადამიანები, ეროვნულ მოძრაობაში საკუთარი წვლილის შემტანი და ერის სამომავლო ინტერესების ბოლომდე გამცნობიერებელი მამულიშვილები. ყოველ შემთხვევაში ჩვენ ასეთნაირებად გვინდა ეიწამოთ ისინი. და თუკი ზოგი იმათგანი ნდობას არ გააზართლებს ჩვენი მკაცრი რეალობა თავისას მიუზღვის. ამ ეტაპზე კი სოფლის გამგებლების წინაშე ურთულესი ამოცანებია. ჩვენი სურვილია ყოველი მათგანი გაათავებულო ენერჯით, პასუხისმგებლობის მაღალეონით შეეჭიდოს იმ პრობლემათა მოგვარებას, რომლებიც ყოველ ნაბიჯზე იჩენს თავს. ბევრგან დღემდე ზარალიანია რიგი დარგები, დაბალია შრომის ორგანიზაცია, სერიოზული დარღვევებია სამეურნეო-საფინანსო საქმიანობაში, გვხვდებოთ სახალხო ქონების დაცევის ფაქტებს, მიწათსარგებლობის წესების უბეზ დარღვევებს, სათანადო ყურადღება არ ექცევა მრავალწლიანი კულტურების მოვლის საქმეს. უწყურიგობა სულფეს სავეტრო საყოფაცხოვრებო, საფოსტო მომსახურებაში. ერთი სიტყვით მისახედ და თვემოსამბეღ საქმეებს რა გამოლევს. ახლა მოავარია, ავამალოთ საკრებულოების როლი ამ საკითხების მოგვარების საქმეში. ჩვენს სოფელს მხოლოდ ახლებური მიდგომით და ახლებური ენერჯით ავალორძინებთ.

გაერთიანება „საქაღალდმრეწვი“ ერთ-ერთი მოწინავე საწარმოა ქალაქში. ამიტომ, გადაწყვიტეთ, ამ გაერთიანებაზე შემეჩერებინა არჩევანი. მიწოდება, რომელიმე გამოცდილი მუშის ცხოვრებაში ჩამხედდა და რამდენიმე წუთით მის მიერ გამოვლილი გზის წარმატებებისა თუ სიძნელეების მოწმე გყოფილიყო. უკრაინელები, ოსებიც, მაგრამ არავითარი ექსცესი ჩვენს შორის არ მოხდარა.
— მოგვიხარიათ თქვენს მიერ გავლილ შრომით გზაზე, მის სიძნელეებზე, წარმატებაზე, რომელიმე მოკავშირეთ ამ გზაზე.
— კეთილი ათამიანების დახმარებით მალე ზედმიწევნით ავიყო.

სივარტლისა და კატიოსნების

გ გ ა თ

ევი. ქაღალდის სამქროს მივაშურე. თითქმის ყველამ მირჩია მესაუბრა ამ სამქროს ერთ-ერთ ყველაზე გამოცდილ და სტაჟიან მუშასთან — ბატონ ტიტყო ჭაქუასთან.
ბატონ ტიტყო ამჯერად სავოც წელს გადაცილებულია, მაგრამ საქმოდ მხნედ გამოყურება. მართალია, უკვე უწია საუნისო ასაკმა, მაგრამ ეძნელება კოლექტივთან განშორება და კვლავაც ერთგულად ემსახურება საერთო საქმეს. იგი ოთხი შვილის მამა გახლავთ. მისი უფროსი ვაჟი მამის კვალს გაჰყვა და ამვე გაერთიანებაში მუშაობს. მე შევხვდი ბატონ ტიტყოს და რამდენიმე კითხვით მივმართე მას:
— ბატონო ტიტყო, თქვენ ყველა გზასნიათავთ, როგორც ერთ-ერთ კეთილწონილი, გამოცდილ მუშას, რომელსაც უშვარს თქმისი საქმე. გთხოვთ გაიხსენოთ, როდის მოხვედრით თქვენ ამ საწარმოში და ვინ მიგაღიანიეთ ასე ვთქვათ, შრომითი ნათლობა.
ეს იყო 1956 წლის 9 იანვარს. მოვიხადე თუ არა სამხედრო სავალდებულო სამსახური, 25 წლის ჭაბუკმა ქაღალდის სამქროს მივაშურე. მას შემდეგ, გვირ უკვე 36 წელია, ამ სამქროში ვმუშაობ. მრავალ აღამიანთან მკაცრი გზის თბილი მოგონება, მაგრამ განსაკუთრებით გამოვეყოფი ქაღალდის სამქროს იმუშაობინდელ უფროსს — ბატონ ალექსანდრე ესებუასა და გამოცდილ მექანიკოსს — ბატონ კალისტრატე დარასელიას, რომელთაც დიდი წვლილი მიუძღვით ჩემს დაოსტატებაში.

ვისე ჩემი პროფესიის ყოველი წვრილმანი. 1978 წელს, როგორც ერთ-ერთი გამოცდილი მუშა, მიმავლინეს ქალაქ კრასნოკამსკში, სადაც ვხელმძღვანელობდი ბრიგადას. რა თქმა უნდა, მრავალი სიძნელე გამოვიარე. ყოფილა უძილო ღამეები, ყოფილა ისეთი შემთხვევაც, როცა შეგებულბაში გასული ბორტმექანიკოსიც შემეცვლია, რაც ასე თუ ისე, ქაღალდის დამზადების ტექნოლოგიის ღრმა ცოდნას მოითხოვდა.
— სპარტვილოზო დღეს პრესულ სიტუაციაში რას გვამეორით?
— მართალია, პრობლემათი სავსეა ყველა სფერო ჩვენი ცხოვრებისა, მაგრამ მჯერა, ყველაფერს მოველემა, ოღონდ ერთმანეთი უნდა გვიყვარდეს. ვართოთ სიმართლისა და პატრიოსების გზით და დემრთი შეგვეწევა.
— და გთხოვ, ბატონო ტიტყო, ორიოდე სიტყვა აღამინაწავა, რომელიმე თქვენს გეგმადე შრომობან და მსარხი გიგანანს.

— ახლა მე ქაღალდსაკეთებელი მანქანის შემკეთებელი ბრიგადის წევრი ვარ. დიდი სითბოთი მიწდა მოვისხენიო ჩემი ბრიგადის ბრიგადირი — ბატონი მარდონ კაცია; ჩვენი ბრიგადის წევრები — შაქრო ოყუყავა, კანტიკო კოშუა, გამოცდილი ელექტრომონტიორი დაწმირ ბერულავა და მრავალი სხვა, რომლებთანაც თბილი მოგონებები მაკვშირებს.
— გამალოვთ საუბარისათვის. გისურვებთ გადმართელოგასა და იმ სიხვევის შენარჩუნებას, რამაც საშუალება მოგვცა, ასე სანბარლივად გიმსახუროთ თქვენს მიერ პრესული პერიოდიცისათვის.
ესაუბრა: **ლუაა გიჭულავა,**
თსუ ექრნალისტიკის ფაქულტეტის მე-2 კლასის სტუდენტი.

დღევანდელი ამ სირთულეების ტვირთს მთელი სიმძიმით იღებს თავის თავზე ჩვენი სოფელი. ამ სრული სიმკვეთრით იჩენს თავს მწვევე სოციალური კატაქლიზმები, ინტერესთა, პოზიციათა დაპირისპირება. ძველი, დრომოკმეული იოლად როლი იხევეს უკან. ახლს, პროგრესულს მხარდაჭერთა რიგები წერ კიდევ ვერ არის ისე შემიღრებულე, რომ

იშრომანთა

უვლიან, ახარგზუნ

მოველა-გაზარება არ აკლია ერთწლიან კულტურებს ინგირის კოლმეურნეობაში, რომელსაც 120 ჰექტარი უტირავს. მიმდინარეობს მათი მეორე გათობნა. სიმინდი სამარცველად დათესილია 46 ჰექტარზე, სახილოსედ — 40, სოიო 25, ბოსტნეული

კულტურები 1,5 ჰექტარზე. მწვანე მახად 15 ჰექტარზე, მრავალწლიანი ბალახები 9 ჰექტარზე. სენაში 120 ტონის ნაცვლად ჩადებულია 200 ტონა აღნიშნულ ფართობებზე გრძელდება აგროდონის ძიებებია გათვალისწინებული საშუაოები.

სეზონი—სიასლით

ხული თანხიდან „საკსოფლომზალების“ რაიონულ გაერთიანებას შეუძლია ჩამბარებელს კილოგრამ ნაყოფზე გასცეს 60 კაპიკომდე. სიახლე ალბათ დააინტერესებს ჩამბარებლებს და ნელდებული არ მოაკლდება ქარხანას. ვფიქრობთ, ამ გადაწყვეტილებას კმაყოფილებით შეხვდება მოსახლეობა, საზოგადოებრივი

ორგანიზაციები. გალაიარალებული ქარხანა გამოუშვებს ხარისხიან პროდუქციას, რამეთუ დღეს ღირსების საქმეა შორს გაიტანო წარმოების სახელი.
— ქარხნის მიერ გამოშვებული პროდუქცია ხარისხის ნიშნით, — ახვთია კოლექტივის გადაწყვეტილება.

საქართველოს
ბიბლიოთეკა
ილიონობა

